

המפגש נוצר את עוטר ישראל בתפארה: האיכה תפארת ה' מעטרונו הכל בוקר? מה כה מחייה אותנו, ואיך כה קשור לתפילין של ראש ולתודעה שטמונה בהם? ואיך כה בונה בנו עוד קומה לקראת היום החדש?

הצעה לפתיחה: במה אנחנו מתפארים? במה לא? ולמה? – למה על כיסוי הראש מברכים
בנפרד מברכת מלביש ערומים?

מה שנראה: ברכת עוטר ישראל בתפארה, היא הישורת האחרונה של ברכות השחר, ומכוונת אותנו לצאת בגאון מביתנו, עם העטרת שעל ראשנו. תודעת היהודי הטמונה בראש והנזכרת בתפילין, היא צו השליחות שלו, לתקן עולם במלכות שדי, מתוך האמון הגדול של ה' בנו. בכל מקום שאנו הולכים אנו רוצה לשאת את שם ה' בגאון. יותר מזה, העטרת שנמצאת על הראש מסמלת שתמיד יש מעל לנו את ה', ושנחנו חירותיים באמת.

1. החגורה וכיסוי הראש התייחדו אצל היהודי, היות והם מייצגים את עניין הצניעות ואת עניין יראת השמים. מורא שמים – "מישהו הולך תמיד איתי".

2. יש יחס בין הגבורה לתפארת ביחס לתפילין של ראש ויד. במישור של השכל ובמישור של המידות. ואת שניהם אנו מבקשים לתקן במעשינו. תודעת הישראל. כל אדם לובש בגדים, אנחנו לובשים מדים של ה' יתברך – כפי שהרצי"ה אמר על מדי צה"ל ביחס לשטרמעל שאולי יתקדש בגלות.

3. הרא"ש מחדד את הקשר בין ברכתנו לתפילין של ראש, והוא היה מברכה רק לאחר שהניח. וראו כל עמי הארץ ויראו ממך, אלו תפילין שבראש. לא על הראש. ננסה להבין את התודעה שטמונה בתפילין ובמוחנו.

4. אמנם לכל אחד מאיתנו יש בחירה. אבל לעם ישראל יש את הסגולה. איננו עם שהלך והתאגד מרצונותיו, אלא בבחירה אלוקית. זה המפגש שלנו עם אברהם, בלי סיפור רקע אלא מיד "לך לך". כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

5. עטרונינו בראשנו. לכל מקום שאנחנו הולכים אנחנו נושאים בגאון את התפילין, המאפיינים את החירות שלנו. נשים לא צריכות כי טמון בהם כבר, כפי שבשבת איננו מניחים. אבל לכל מקום שאנו הולכים לשאת בגאון את שם ה'. וזה קידוש השם באמת. שנזכה.